

Świat angelologii jest fascynujący i tajemniczy. Od starożytności aniołowie byli przedmiotem kultu, badań i debat w chrześcijaństwie. Jednak pewna tajemnica budzi szczególną ciekawość: dlaczego Kościół katolicki oficjalnie uznaje tylko trzech archaniołów – Michała, Gabriela i Rafała – skoro różne tradycje wspominają nawet siedem imion? Kim są ci czterej „zakazani” archaniołowie? Dlaczego nie należą do oficjalnej doktryny?

Ten artykuł zbada tożsamość tych siedmiu archaniołów, ich obecność w tekstach deuterokanonicznych i apokryficznych, powody, dla których Kościół ogranicza ich kult, oraz duchowe znaczenie tych tematów w naszym chrześcijańskim życiu.

Trzej archaniołowie uznawani przez Kościół katolicki

Kościół, opierając się na Piśmie Świętym, wymienia z imienia tylko trzech archaniołów:

Archanioł Michał: Wojownik Boga

Archanioł Michał, którego imię oznacza „Któż jak Bóg?”, jest wodzem zastępów niebieskich i obrońcą ludu Bożego przed siłami zła. Jego rola jest opisana w Apokalipsie 12,7-9:

„I wybuchła walka w niebie: Michał i jego aniołowie walczyli ze smokiem. Smok i jego aniołowie walczyli, ale nie mieli siły...”

Archanioł Michał jest obrońcą Kościoła i jest wzywany w słynnej modlitwie papieża Leona XIII w celu walki z diabłem.

Archanioł Gabriel: Poślaniec Boga

Archanioł Gabriel jest znany jako wielki boski komunikator. Wspominany jest w Księdze Daniela, a przede wszystkim w Ewangelii Łukasza, gdy zwiastuje Najświętszej Maryi Pannie Wcielenie Słowa:

„W szóstym miesiącu Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret...” (Łk 1,26).

Gabriel jest aniołem objawienia i związany jest z przekazywaniem boskich wiadomości.

Archanioł Rafał: Uzdrowiciel Boga

Archanioł Rafał pojawia się w Księdze Tobiasza pod postacią człowieka, który prowadzi i

chroni młodego Tobiasza w jego podróży. Jego imię oznacza „Bóg uzdrawia”, a jego rola polega na leczeniu zarówno ciała, jak i duszy:

„Ja jestem Rafał, jeden z siedmiu aniołów, którzy stoją przed Panem i mają dostęp do Jego chwały.” (Tb 12,15).

Ci trzej archaniołowie od wieków są czczeni w Kościele katolickim. A co z pozostałymi czterema archaniołami wspomnianymi w tekstach apokryficznych i deuterokanonicznych?

Czterej „zakazani” archaniołowie

W pierwotnej tradycji judeochrześcijańskiej i niektórych tekstach niekanonicznych wspomina się o czterech innych archaniołach, którzy uzupełniają liczbę siedmiu wraz z Michałem, Gabrielem i Rafałem. Przyjrzyjmy się, kim są i dlaczego nie zostali oficjalnie uznani przez Kościół:

1. Uriel: Światło Boga

Imię Uriel oznacza „Ogień Boga” lub „Bóg jest moim światłem”. Wspomniany jest w tekstach apokryficznych, takich jak Księga Henocha i Apokalipsa Ezdrasza. W ikonografii chrześcijańskiej Wschodu Uriel jest nosicielem boskiej mądrości i czasami kojarzony jest z płomieniem wiedzy.

Dlaczego Kościół go nie uznaje? Jego kult był popularny w starożytności, ale Kościół na synodzie rzymskim w 745 roku wykluczył go, aby uniknąć zamieszania doktrynalnego i błędów.

2. Raguel: Mściciel Boga

Raguel jest wspomniany w Księdze Henocha jako anioł boskiej sprawiedliwości, karzący upadłe anioły. Jego imię oznacza „Przyjaciół Boga”.

Kościół go nie uznaje, ponieważ jego rola nie pojawia się w tekstach kanonicznych i ponieważ w starożytności był kojarzony z doktrynami ezoterycznymi.

3. Sariel: Dowódca Aniołów

Sariel, którego imię oznacza „Porządek Boga”, jest w niektórych tradycjach uznawany za anioła śmierci. W Księdze Henocha jest związany z karaniem demonów i nadzorem nad światem ziemskim.

Ze względu na jego silne powiązania z literaturą apokaliptyczną Kościół zdecydował się nie włączać go do oficjalnej doktryny.

4. Remiel: Anioł Nadziei

Remiel to kolejny archanioł wspomniany w Księdze Henocha, opisany jako przewodnik dusz sprawiedliwych do Raju. Jego imię oznacza „Miłosierdzie Boga”.

Podobnie jak inni, Kościół nie uznał go ze względu na brak dowodów w Piśmie Świętym.

Dlaczego Kościół uznaje tylko trzech archaniołów?

1. Ochrona przed zamieszaniem i błędami doktrynalnymi

W starożytności kult aniołów o niebiblijnych imionach prowadził do pewnych błędnych praktyk. Na synodzie rzymskim w 745 roku papież Zachariasz zakazał czci aniołów, których imiona nie były wyraźnie wymienione w Biblii. Miało to na celu uniknięcie herezji, takich jak gnostycyzm czy nadmierny kult aniołów.

2. Oparcie na Piśmie Świętym

Kościół opiera swoją doktrynę na Objawieniu Bożym zawartym w Biblii. Ponieważ tylko Michał, Gabriel i Rafał są wymienieni w tekstach kanonicznych, Kościół nie może z całą pewnością potwierdzić istnienia innych archaniołów.

3. Ostrożność wobec spekulacji apokryficznych

Księgi apokryficzne i deuterokanoniczne zawierają wiele odniesień angelologicznych, ale Kościół starannie rozważył, które teksty należą do kanonu natchnionego. Wiele z tych pism zawiera elementy symboliczne i alegoryczne, które mogą prowadzić do błędnych interpretacji.

Wnioski

Tajemnica siedmiu archaniołów przypomina nam, że świat duchowy jest ogromny, a Kościół w swojej mądrości starannie rozpoznał, które imiona należy czcić. Michał, Gabriel i Rafał to jedyni archaniołowie oficjalnie uznani, ponieważ ich misje są wyraźnie określone w Piśmie Świętym.

Jednak poznanie historii pozostałych czterech archaniołów pomaga nam lepiej zrozumieć bogatą tradycję angelologiczną i zachęca nas do przeżywania wiary w sposób bardziej świadomy i głęboki. Ostatecznie naszym celem nie jest skupianie się na aniołach, ale coraz większe zbliżanie się do Boga, który ich posłał, aby nas prowadzili i chronili.

Niech święci aniołowie Boga zawsze towarzyszą nam w naszej drodze do świętości. **Święty Michale, Święty Gabrielu i Święty Rafale, módlcie się za nami!** ☐